

γεα ἐν τῷ μαχαλὲ Ποταμῷ, σημ(πλιος) Ἰωάννης Βενιέρης· τρία κρασοβου||¹⁷κηα καὶ ὅτι ἄλλον τοῦ εὐρίσκεται ἀπὸ νηκοκυρία· τὸ χοράφιον ἔχει ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Καμάρες ἀγοράν τοῦ ἀπὸ Πι||¹⁸ατζόνη, τὸ ἀφήνη εἰς τὴν κυρίαν Ἑκατόνταφυλιανήν, νὰ τὸν κάμνη ἓνα σηλήτουργον τὸν χρόνον, ὅπῃαν ἡμέραν||¹⁹ διωρήση ὁ ἀδελφός του, νὰ μνημονέβουν Νικολα(ου) καὶ Ἀνέζας· τῆς δὲ γηνεκός του, ἐὰν εἶναι ἐνκαστρομένη, τὸ παιδίον||²⁰ ὅποῦ θέλει γενήσῃ, ἢτε ἀρσενικὸν ἢτε θυλικόν, ἐὰν ζήσῃ τὸ πικιδι ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ὅποῦ διωρήζῃ πρὸς τὸν υἱόν του, ὅποῦ||²¹ εἶναι ἰδιωκτικὰ του, ὁ ἀδελφός του ὁ Μπατίστας νὰ τοὺς μηράζῃ ὅλλα αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς τὴν μέση· ὅχει δὲ καὶ τὸ||²² παιδίον ὅποῦ εἶναι ἐνκαστρομένη ἢ γυνέκα του ἀπεθάνῃ, νὰ μένει ὅλον τὸ πρᾶγμα τοῦ πρότου τοῦ υἱοῦ Γεοργίου||²³ καὶ τῆς γυνεκός του, νὰ τῆς δίδεται τὸ ἀνδρομηριόν της. Ἀπὸ δὲ τοῦς ἐφετινοὺς καρποῦς, δηλ(αδῇ) τοὺς νέους νὰ δίδον||²⁴ται πρὸς τὴν γηνέκα του κρηθ(άρι) πιν(άκια)=20 καὶ σητάρη πιν(άκια)=10 καὶ ἡ ἐπήληπη νὰ πολοῦνται, ὡς ἄνωθε λέγει, νὰ δίδεται||²⁵ τὸ χρε(ος). Ὁ δὲ υἱός του νὰ καθεταί με τὸν θύων του ἕως νὰ ἔλθῃ εἰς νόμημον ἡλικίαν. Ἀκόμα ἀφήνει πρὸς τὸν||²⁶ υἱόν του τὸ ἀμπέλη ἔχει φυτευμένον τοῦ ποτὲ Σπαθάρη, νὰ ἐξακολουθῇ κατὰ τὸ γράμμα του. Οὗτος ἠθέλησεν καὶ ἐ||²⁷διαταξεν, θέλον ἢ παρούσαν του νὰ εἶναι στερεὰ καὶ ἀμεταθετος. Εἰς ἐνδειξὴν δὲ ἐγενετο ἡ παρὸν παρ' ἐμοῦ τοῦ διμο||²⁸σι(ου) νοταρι(ου), βεβαιωμένη παρὰ τοῦ εἰρημένου Νικολά(ου) καὶ ἀπεράσθη ἐν τὸ παρόντι κώδικη ὑπ' ἀρθ. 17||²⁹ εἰς διηνεκὴν ἐνδειξὴν. Τῇ 13 Μαρτίου 1826, Παροικία τῆς Πάρου.||³⁰ Λάζαρος ποτὲ προτοπαπὰ Βενιέρη γράφω εἰς ὄνομα τοῦ Νικολα(ου) Μπηζά, ὅτι βεβαιοί τὸ παρὸν καὶ||³¹ οὗτος καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ.

||³² Ὁ διμόσι(ος) νοτάρι(ος) τῆς χώρας Παροικίας Τζανῆς Νι(κολάου) Καμπάνης, ὁ γράψας τὸ προτοτυπον καὶ ἀντιγρά||³³ψας τὸ παρὸν ἐκ τοῦ προτοτύπου, βεβαιω.

28

Χειρόγρ. 215, φ. 126. Προικοσύμφωνον τῆς 19 Ἀπριλίου 1826.

||¹ 27. Πυρκοσύμφωνον Παναῆ Παγώνη καὶ τῆς συζήγου αὐτοῦ Ἀγγελικῶς.

||² Τὴν σήμερον ἦλθον εἰς συμβαστικὸν τρόπον ὑπανδρίας τὰ κάτωθεν γεγραμμένα πρόσωπα, ἀπὸ μὲν τὸ ἐν ὁ κύρι(ος) Παναγάκης||³ Ἀθανασι(ου) Παγώνης καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον ὁ κ(ύριος) Ἀναστάσιος Κοντόσταυλος. Ἐχει λοιπὸν ὁ ῥηθεὶς Ἀναστάσιος κόρην ὀνόματι Ἀγγελικόν, τὴν||⁴ ὅποῖαν ζητῇ ὁ κ(ύριος) Παναγάκης διὰ γυναῖκα του νόμημον, παρθένον καὶ εὐλογητικὴν ὡς νομοθετὶ ἡ ἀγία τοῦ Θε(ε)οῦ ἀνατοληκὴ ἐκκλησία.||⁵ Ὁμι(ως) καὶ ἡ εἰρημένη Ἀγγελικὴ ζῇ τὰ τὸν εἰρημένον κυρίον Παναγάκη διὰ ἄνδραν τῆς νόμημον καὶ εὐλογητικόν, ὡς ὀρίζουν||⁶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἐρῆ νόμοι. Ἐμ πρώτης ἐπικαλοῦνται τὰς εὐχὰς τοῦ παναγάθου Θεοῦ καὶ τῶν γονέων αὐτῶν, ὅτι εὐ-

χαί γονέων στυρίζουσι θεμέλια||⁷ οἴκων. Ἐπειτα διὰ χάριν πρυκὸς ὁ κυρι(ος) Ἀναστάσιος ὁμοῦ μὲ τὴν συμβίαν του δίδουν πρὸς τὴν κόρην τους Ἀγγελικόν· πρότων τὰς||⁸ εὐχὰς αὐτῶν· ἔπειτα δύο οἰκόνες, τὴν ὑπεραγίαν Θεωτόκων καὶ τὸν ἅγιον Ὀνόφριον, τὸ ὀσπήτιον, τὸ ἐν το μαχαλὲ Χαλάρων εἰς τὴν Πα||⁹ναγίαν Μησοσπορήτισαν, ὡς καθοὺ εὐβρίσκεται μὲ ὅλαν του τὰ παλαιὰ δικαιώματα, μὲ αὐλαῖς καὶ περιωχαῖς, μὲ τὸν σταῦλον,||¹⁰ μὲ τὸ πηγάδι, μὲ τοὺς ἀέριδες τῶν ὀσπητίων· τὸν μαγαζὲ ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ, μὲ τοῦτο ἐν ὅτων ζοῦν καὶ ἡ δύο τῆς γονῆς, νὰ καθονται||¹¹ εἰς τὸν αὐτὸν μαγαζέ, καὶ μετὰ τὸν θάνατον καὶ τῶν δύο τῆς γονέων νὰ εἶναι ἐλεύθερον πρὸς τὴν κόρην τῆς· δύο στρόματα γεμάτα, ἔξι||¹² ζευγάρια σεντόνια, μίαν μαζελάραν γεμάτι, δύο ζευ(γάρια) μαζελαροντίματα, τρεῖς νιφτόπολες, ἓνα τραπεζομαντιλο μὲ δώδεκα πεκεταις,||¹³ ἓνα τραπέζη, ἔντεκα καρέγλες τοῦ τόρνου, ἓνα ζευγάρι κουρτούνες διανινες, ἓνα τουρναλέτο τζήτι, τρεῖς κομάτια δακτυλιδία μαλαγματε||¹⁴〈νια〉, ἓνα λεμὸ μποτόνια μαλαγματένια, ἓνα σοφὰ μὲ δύο μαζελάρες, μίαν μονοκηθιά φτερένια, ἓνα τζηλήμη τοῦ σοφά,||¹⁵ δύο κασέλες, ἓνα τιγάνη σηδερένιον, δύο χαρανάκια, μία σκάρα, μία τουζίνα πιάτα μαλτέζηκα, τρεῖς ἀπλάδενες, ἓνα||¹⁶ παπλωμα, ἓνα φοστάνι χρυσὸ σαβαή, ἓνα φοστάνη τζαμφέ, ἓνα φοστάνι μεταξωτό, τρεῖς ρόμπες, τρεῖς κοντογούνια, τὸ ἓνα ἀτλά||¹⁷ζη καὶ τὸ ἄλλο τζεرمىσοῦτι καὶ τὸ ἄλλο τζόχα, τρεῖς φοστούνια ἄσπρα, πέντε μεσοβράτζα, δύο πικάμησα μεταξωτά, τὸ ἓνα μπρου||¹⁸ζούκη καὶ τὸ ἄλλο κουκουλήθρα, δύο νικτικὰ πηκάμησα βαμπακερά, ἓνα μπάκω, πέντε κουάνδρα, τὸ ἓνα ὁ Ταξιαρχης,||¹⁹ τρεῖς καθρέπταις, δύο καντιλιέρια· ἔτι τῆς δίδουν τὸν ἐμψόν ἀνεμόμηλον ἔχει ἀγορά, τὸν εὐβρισκόμενον εἰς τὸ βόριον μέ||²⁰ρος τῆς Χόρας. Δίδει καὶ ὁ καπετὰν Πιέρος πρὸς τὸν ἀνεψιών του κύριον Παναγάκη Παγώνη· πρότον τὴν εὐχὴν του· ἐπητα||²¹ διὰ χάριν πρηκὸς τὸν δίδει τὴν φυτιά, ἀμπέλιον, ὅπου ἔχει ἀγωρασμένων εἰς τοποθεσίαν Λιαροκόπη, σημ(πλιος) Μανολάκης||²² Ῥητζος καὶ ὁ ποτὲ Γεοργι(ος) Πατέλης. Ταῦτα πάντα καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῶν. Ξεκαθαρίζουν τὰ μέρη ὅπου πυρκοδο||²³τίζουν καὶ λέγουν, ὅτι ὁ Κ(υριος) νὰ ζήσει τὸ αὐτὸ ἀνδρόγινον, νὰ χέρονται τὰ πυρκοδοτισμένα, αὐτὴ καὶ οἱ κληρονόμη||²⁴των, ὅχει δε καὶ ὁ Κ(ύριος) φυλάξη καὶ ἀκολουθήσει θάνατος (ὁ μὴ γένητο) χωρὴς κληρονόμους ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν, νὰ στ||²⁵ρεφονται τὰ πυρκοδοτισμένα εἰς τοὺς πλέον προθήμους συγγενῆς. Ὅθεν, εἰς ἐνδειξὴν ἐγένετο τὸ παρὸν πυρκοσήμφωνον||²⁶ ἐκ τῆς διμοσι(ου) νοταρίας βεβαιωμένων παρὰ τοῦ κυρι(ου) Ἀναστάσι καὶ τῆς συμβίας του καὶ ἀπὸ τὸν καπετὰν Πιέρο, καὶ ἀπε||²⁷ράσθη ἐν τῷ κώδικι τῆς νοταρίας ὑπ' ἀρ. 27. Τῇ 19 Ἀπρηλι(ου) 1826, Παροικία, Πάρου.

||²⁸ Νικόλα(ος) Χριστιανόπουλ(ος) γράφω εἰς ὄνομα τοῦ Ἀναστάσι Κοντόσταυλου καὶ τῆς συμβίας του Μαρουσακι(ου), ὅτι βεβαιοῦν τὸ πα||²⁹ρὸν καὶ οὗτος καγὼ μαρτυρῶ.

||³⁰ Ὁ διμόσι(ος) νοτάρι(ος) Παροικίας Τζανῆς Νι(κολάου) Καμπάνης, ὁ γράψας τὸ προτοτυπον καὶ ἀντιγράψας τὸ παρὸν ἐκ τοῦ προτοτύπου,||³¹ βεβαιῶ ὅτι ἴσον ἐστί.

29

Χειρόγρ. 213, σελ. 73. Συμβιβαστικὸν τῆς 4 Ἰουλίου 1826.

Αριθμός 137. Χηλι(ους) ὀκτακοσι(ους) ἥκοσι ἔξ, Ἰουλι(ου) τέσερις. Νάουσα τῆς Πάρου.

||² Διὰ τοῦ παρόντος σουλφικοῦ γράματος γήνετε δῖλον ὅτι με το νὰ ἤχαν διαφορὰν πε||³ρι κληρονομίας τῆς ποτὲ Σταμάτας γηνῆς Ἐλευθερι(ου) Μοραήτι καὶ ἀδελφῇ τοῦ Φραγκοῦλι Θηβέου, ὁ||⁴ποῦ ἤχαν διαφορὰν ἡ δίο ἄνο λεγομένει Φραγκοῦλις καὶ Λευθέρις μετὰ τὸν θάνατον τὸν πεδι||⁵όν τος· τὴν σήμερον, ληπόν, ἐπαρισιάσθησαν εἰς τὴν Κυνὴν Νοταρίαν τῆς χώρας ταύτης καὶ ἐ||⁶προσκάλεσαν τοὺς ευγενεστάτους κυ(ρίους) Γεόργιον Βητζερὰν καὶ Διμήτριον Καράντζα καὶ τοὺς ἐ||⁷σιμφόνησεν εἰς τὸ ἀναμεταξὶν τοὺς στε<ρ>κτὰ καὶ τὰ δῖω μέρη, Φραγκοῦλις καὶ Λευθέρις, καὶ πέρνη||⁸ ὁ Φραγκοῦλης διὰ τὰ δῖω μερτικὰ ὅς ἀδελφὸς τὰ ὀσπήτια, ἀνόγιον καὶ κατόγιον, κάτοθεν εἰς τὴν Ρού||⁹γα τοῦ Θεολόγου, πλισίον Ἰωάννης Γερμανῆς καὶ κάτοθεν εἰς τὸ κατόγι Νηκῆτας Καλέργης, καὶ ἓνα χοράφι||¹⁰ εἰς τὸ Κατζήγκρι, ὁποῦ τὸ ἤχεν ἀλλαγὴ ὁ Ἐλευθέρι(ος) μὲ ἄλλον πράγμα τῆς γηνεκ(ός) του, πλισίον ὁ εὐγενέστατος κύ||¹¹ρι(ος) Παναγιωτάκης Διμητρακόπουλ(ος) καὶ Νηκόλαος Μεταξάς, καὶ στρέφει τὸ αὐτὸ χοράφι γρό||¹²σια 25, ἥτι ἥκοσι πέντε. Πέρνη δὲ καὶ ὁ Ἐλευθέρι(ος) διὰ τὸ ἓνα μερτικὸν δίο χοράφια χέρσα, τὸ ἐν||¹³ εἰς τὸ Κατζήγκρι, πλισίον Ἀθανάσι ἡὸς Κοσταντὶ Κριτικοῦ, τὸ ἕτερον εἰς τὸν Καλόγηρον, πλισίον||¹⁴ ὁ Γεόργι(ος) Μπαρπαρίγ(ος) καὶ Πέτρος Καούνης καὶ τὰ ἄνοτέρο γρόσια ἥκοσι πέ|ν|τε. Πέρνουν δὲ καὶ ἀπὸ ὅσα||¹⁵ ἔβαλαν εἰς λογαριασμὸν ρουχικὸν καὶ σιρμὴ τοῦ ὀσπητι(ου) εἰς γρόσια 97· πέρνη δὲ καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὸ τρίτον ὁ Ἐλευ||¹⁶θέριος γρο(σια) 32· πέρνη δὲ καὶ ὁ Φραγκοῦλις τὰ δῖω τρίτα, γρόσια 65· καὶ μένουν εὐχαριστημένα καὶ τὰ δῖω||¹⁷ μερὶ ἥς εὐὸνα τὸν ἅπαντα. Καὶ εἰς ἐνδιξιν καὶ ἀσφάλειαν ἡπογράφοντε παρ αὐτοὺς διὰ ἄλλους καὶ πα||¹⁸ρὰ τὸν εὐγενεστάτον προυχόντον.

||¹⁹ Φρανκουλης Θηβεως στ<ε>ργη καὶ βεβαιωνη τιν μπαρον δηα χηρος καμου Γεωργηου Βητζαρᾶ καὶ μαρτιρο.

||²⁰ Ἐλευθέρι(ος) Μωραΐτης στέργει καὶ βεβαιώνει τὴν παρὸν διὰ χειρ(ός) ἐμοῦ Δημητρι(ου) Καράντζα, ὅστις καὶ μαρτυρῶ.

||²¹ Ὁ διμόσι(ος) Νοτάρι(ος) τῆς χώρας ταύτης Ἰωάννης Σταματελάκης βεβαιῶ